

Nowinki Szkolne

Pokochaj jesień

***Spróbuj pokochać
jesień
z niesamowitymi
urokami
Spójrz ile piękna niesie
obdarzając cię nowymi
dniami.***

***Kolorowo jak wiosną
barwne liście ostatki
zieleni
Dadzą chwilę radosną
twa szarość życia mogą
odmienić.***

***Wieczór szybciej
nastaje
słońce też znika
wcześniej niż latem
Lecz nowe czy nie daje
chwilę spokoju
skorzystaj zatem.***

Tadeusz Karasiewicz

Od Redakcji

Listopad to miesiąc pełen zadumy i powagi. Spadające z drzew liście nawiązują do przemijania, zastanawiania się nad sobą. Refleksji służy Święto Wszystkich Świętych, kiedy odwiedzamy groby zmarłych z naszych rodzin. Kolejnym momentem zadumy jest Święto Niepodległości i 100 rocznica odzyskania przez nasz kraj wolności.

W tym numerze:

Z życia szkoły:

- Ślubowanie pierwszoklasistów
- Dzień Jabłka
- Dzień zdrowego kręgosłupa, czyli ważymy tornistry
- Święto Edukacji Narodowej

Ze świata przyrody

- Kącik Sportowy
- Kącik Czytelniczy
- Rozrywka

Po zadumie i medytacji również jest czas na ruch – ostatnio ma my mnóstwo okazji do zaprezentowania swoich talentów sportowych w różnych dziedzinach. W związku z obchodzonym Dniem Jeża mamy artykuł o tych ciekawych zwierzętach. Kolejny temat to andrzejki i wróżby. Jesteśmy ciekawi, czy przepowiednie się potwierdzą. Zachęcamy do czytania!

Redakcja

Chwila na patriotyczną zadumę...

W Wszyscy uczniowie zapewne wiedzą, kim był Józef Piłsudski, ponieważ odegrał ważną rolę w historii naszego kraju. Niektórzy może również wiedzą, że pan Piłsudski miał brata, Bronisława. O nim chcielibyśmy napisać kilka słów.

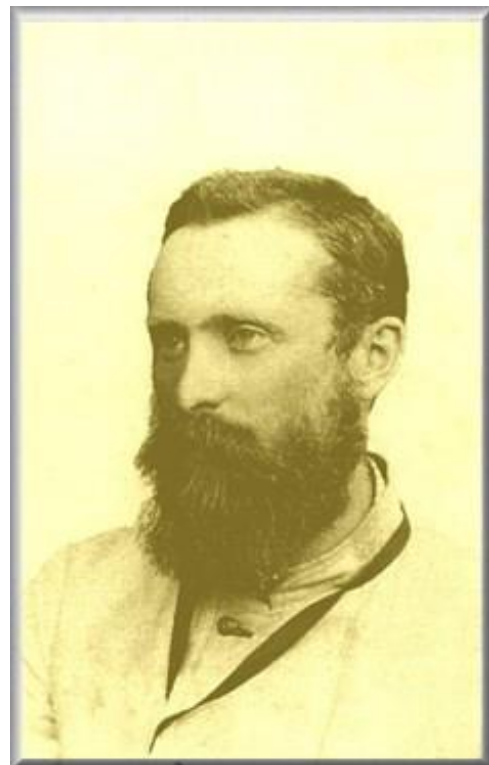
Był ciekawą postacią, jego burzliwa historia rozpoczyna się, kiedy otrzymał wyroki śmierci za przygotowywanie zamachu na życie cara Aleksandra III. Piłsudskiemu wyrok zamieniono na 15 lat katorgi. Zesłanie spędził na Sachalinie, gdzie zaczął interesować się kulturą autochtonicznych mieszkańców wyspy: Ajnów i Niwchów. Szybko znalazł wspólny język z dziećmi, które tam się znajdowały. Zauważyli to rodzice i powierzyli mu nauczanie dzieci. Przy okazji nauczył się języka Niwchów. Powierzano mu funkcje administracyjne i badania meteorologiczne.

Przełomowym wydarzeniem w jego karierze było zetknięcie się z innym zesłańcem Lwem Szternbergiem, którego gubernator Sachalinu skierował na północ wyspy, ażeby tam zajął się badaniem problematyki miejscowych ludów. Piłsudski pomagał mu w tych badaniach, a Szternberg wprowadzał go w tajniki etnografii. Mimo amnestii, jaką wyprosiły dla niego miejscowe władze, pozostał na Sachalinie. Tam objął funkcję zastępcy nauczyciela szkoły, którą sam założył. W roku 1899 pozwolono mu przenieść się do Władywostoku. Jako pracownik tamtejszego muzeum przygotował dalekowschodnią część rosyjskiej ekspozycji na Wystawę Światową w 1900 roku.

Ponownie na Sachalin trafił w 1903 roku. Tym razem ruszył tam z własnej woli, na zlecenie Carskiej Akademii Nauk, która powierzyła mu badania nad ludem Ajnów. Tam dołączył do wyprawy Wacława Sieroszewskiego, której celem była japońska wyspa Hokkaido. Powrócił z niej w tym samym roku. Odbił liczne podróże po wyspie, założył kilka szkół dla Ajnów. Napisał szereg publikacji poświęconych Ajnom. Przygotował specjalny projekt przepisów o ustroju i administracji wyspy. Postulował wiele bardzo postępowych i współczesnych rozwiązań. Ok. 1903 roku poślubił Ajnkę Shinhinchou. Do dzisiejszego dnia w Japonii żyje daleko-wschodnia linia rodu Piłsudskich.

W 1905 roku zmuszony został opuścić Sachalin, co spowodowało rozłąkę z żoną i dziećmi (Ajnowie uważali opuszczenie wioski przez kobietę za hańbę). Przez Hokkaido i USA powrócił na ziemię polskie. Tu zajął się badaniami etnograficznymi mieszkańców Podhala i wspólnie organizował muzeum im. Tytusa Chałubińskiego. Po wybuchu I wojny światowej wyjechał do Szwajcarii, gdzie podjął działalność niepodległościową. Śmierć Piłsudskiego nadeszła niespodziewanie: utonął w nurtach Sekwany. Policja podejrzewała samobójstwo. Podczas pobytu na Sachalinie w latach 1903-1905 prowadził badania języka Ajnów. Ich język zapisał na woskowych wałkach. Wałki zostały odnalezione i dzięki technice laserowej może-my usłyszeć jakim językiem mówili Ajnowie.

Postawa patriotyczna może być realizowana na różne sposoby, ważne jest, żeby umieć służyć innym ludziom i dobrze pracować dla innych.

Józef Piłsudski

Urodził się 5 grudnia 1867 roku w Żuławie w okolicach Wilna. Był działaczem niepodległościowym, dowódcą wojskowym, politykiem, Naczelnikiem Państwa Polskiego, Marszałkiem Polski, dwukrotnie pełnił funkcje premiera, tworzył rządy sanacyjne.

Kacik Sportowy

Rok 2018 przyniósł nam mnóstwo sportowych emocji.

Drużyna siatkarzy dostarczyła w tym roku miłośnikom sportu niesamowitych emocji. Warto było razem z nimi przeżywać zwycięstwa i porażki, których było zdecydowanie mniej. Jesteśmy z was dumni.

Mistrzostwa świata w siatkówce
2018

POLSKA mistrzem świata.

Olimpiada Bolka i Lolka w Kornicy

wszyscy byliśmy zwycięzcami. 2 godziny super zabawy i wyzwań sportowych.

Rywalizacja w sporcie. Co jest ważne?

1. Szacunek do siebie i przeciwnika

Staraj się wygrać, ale zawsze miej szacunek do przeciwnika. On też włożył wiele trudu, aby dojść tu, gdzie ty – aby móc zmierzyć się z tobą. Doceniając jego osiągnięcia, doceniasz pracę i wysiłek, jaki włożył, doceniasz drugiego człowieka. Takie postrzeganie przeciwnika pozwoli wam na podchodzenie do rywalizacji jak do wymiany informacji i dzielenia się nimi, a więc czerpania zarówno z dawania, jak i z brania. Pokażcie sobie, że ważny jest fakt stanięcia do rywalizacji, nie jedynie sama rywalizacja. To, że młody człowiek zdecyduje się na wzięcie udziału w rywalizacji, to już jest jego zwycięstwo.

2. Walka o zwycięstwo, ale oparta na zasadach

Rywalizacja nie jest zła sama w sobie. Daje możliwość poznania samego siebie i skonfrontowania naszego wyobrażenia z rzeczywistością. Profity z rywalizacji możemy czerpać tylko wtedy, gdy przestrzegamy zasad potocznie zwanych “fair play”. Budują one nasz moralny kręgosłup i nie pozwalają na drogę na skróty, czyli nieuczciwą grę. Pokazanie dziecku, jak czerpać radość z rywalizacji, nie sięgając po nieuczciwe zagrywki czy łamanie zasad jest

bezpieczne.

3. Umiejętność wygrywania – sztuka docenienia przeciwników

Sama wygrana daje satysfakcję, ale nie będzie pełna, jeśli nie pokażemy dziecku, że każdy, kto zmierzy się ze sobą i innymi, jest już wygrany, gdyż zdobył się na konfrontację. Należy docenić nie tylko efekt, ale też wysiłek – dlatego docenienie osób, z którymi się rywalizowało, jest nieodłącznym elementem wygranej. Mądrej wygranej, bo dającej dziecku szerszą perspektywę.

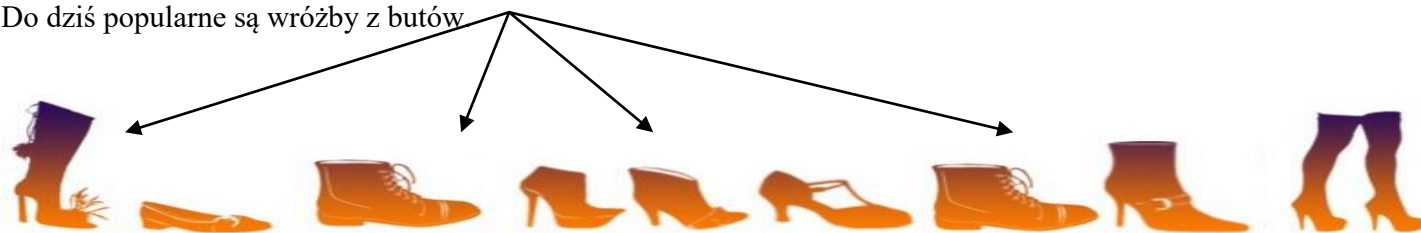
4. Umiejętność przegrywania

Przegrywanie też jest sztuką. Na pewno nie łatwą, bo często niesie uczucia porażki, frustracji, żalu czy irytacji. Ważne, żeby dostrzec, nazwać i zaakceptować te emocje. Naszą rolą jest pokazanie, że przegrana to etap na drodze do celu. Przy tej okazji warto uświadomić dziecku, że każdy ma inne cele i warto koncentrować się na celach własnych.

Andrzejki

Św. Andrzej pochodził z Betsaidy w Galilei, był rybakiem i uczniem Jana Chrzciciela, potem poszedł za Chrystusem. Przyprowadził też do Niego swojego brata Szymona Piotra. Przedstawiał Jezusowi pogan, którzy chcieli Go poznać. Zginął ukrzyżowany w Achai, na krzyżu ustawionym pochyło w kształcie litery X - zwanym krzyżem świętego Andrzeja. Wcześniej zdążył założyć w Bizancjum kościół. Podobno był obieżyświatem - nauczając podróżował po wielu krajach. Andrzej, wg starożytnych Greków, uznawany był za rozdawcę mężów, dlatego wszystkie panny wróżyły sobie jak będzie wyglądał ich przyszły ukochany i kiedy wyjdą za mąż.

Do dziś popularne są wróżby z butów

W metalowej łyżce roztopiamy nad płomieniem świecy воск lub parafinę i przez ucho dużego klucza wlewamy ciec na wodę. Klucz ma znaczenie magiczne, ponieważ otwiera i zamyka wszystkie tajemnice. Gdy воск zastygnie, wyjmujemy go delikatnie i oglądamy cień, jaki rzuca na ścianę. Cień będzie naszą wróżbą.

Andrzejki to jedynie zabawa, a we wróżbach uczestniczą chłopcy i dziewczynki. Kiedyś tylko panny na wydaniu przepowiadały sobie drogę do ołtarza i traktowały to poważnie. Niektóre z tradycyjnych wróżb andrzejkowych były indywidualne i wykonywane w samotności, inne zbiorowe. Dziś wróżymy całymi grupami, a przy okazji na tańczymy, spotykamy się i dobrze się bawimy.

Wszystkich zapraszamy na szkolne Andrzejki- wieczór wróżb i świetnej zabawy.

Przysłowia andrzejkowe

Ludowym przekazem, podaniem, andrzejkowe tradycje zgromadziły wiele przysłów i powiedzeń, którymi można "okrasić" ten dzień i wieczór :

- Gdy święty Andrzej ze śniegiem przybieży, sto dni śnieg na polu leży.
- Śnieg na Andrzeja dla zboża zła nadzieja.
- Na świętego Andrzeja trza kożucha dobrodzieja.
- Jeżeli na świętego Andrzeja wiatr i mgła, to od Bożego Narodzenia będzie zima zła.
- Gdy w Andrzeja deszcz lub słońce, w grudniu drogi bez błota.
- Święty Andrzej wróży szczęście i szybkie zameście.

Zielone, czerwone, okrągłe i pachnące, a jako przekąska niezwykle sycące. Jabłko-pełne witaminek dla chłopaków i dziewczynek.

Wszyscy jabłka chętnie jemy i
DZIEŃ JABŁKA
ŚWIĘTUJEMY

Dnia 28 września uczniowie naszej szkoły po raz pierwszy obchodzili Dzień Jabłka.

Celem wspólnej zabawy była integracja wszystkich dzieci oraz zachęcanie ich do spożywania owoców, a w szczególności jabłek i to pod różnymi postaciami z powodu jego walorów zdrowotnych i odżywczych.

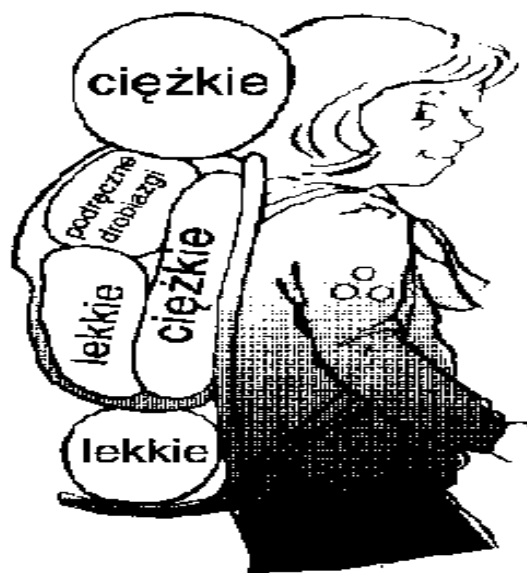
Dzień jabłka

Odchudzamy szkolne tornistry.

2 października została przeprowadzona akcja „Odchudzamy szkolne plecaki”. Założeniem akcji było uświadomienie uczniom jakie skutki niesie za sobą nadmierne obciążanie kręgosłupa zbyt ciężkim plecakiem oraz zmniejszenie wagi tornistrów oraz ich zawartości. Niestety akcja przeprowadzona przez SK PCK oraz SU pokazała, że ten problem nas dotyczy. 72 procent uczniów miało za ciężkie tornistry. Rekordziści przekroczyli dopuszczalny ciężar dwukrotnie. Tornistry są przeładowane, ale czy tylko książkami? Niestety nie.

Drodzy Rodzice! Zainteresujcie się, co wasze dzieci noszą w plecakach. Tornister powinien być pakowany codziennie wieczorem na następny dzień. Wkładamy podręczniki tylko z przedmiotów, które są następnego dnia. Niektórzy uczniowie noszą wszystkie książki przez cały tydzień. To jest niedopuszczalne. Apelujemy do Was dbając o zdrowie Waszych dzieci, mając na uwadze prawidłową postawę.

Pod wpływem tak dużego ciężaru krzywi się kręgosłup.

Puk, puk, to ja pierwszaczek

Niech nauka będzie dla Was przyjemnością, a otrzymane prezenty i piękne zdjęcia pamiątką tego dnia.

Ślubowanie klasy pierwszej to od lat niezwykle wydarzenie w szkolnym kalendarzu imprez naszej szkoły. W tym roku miało ono miejsce 9 października. Był to dzień długo wyczekiwany przez dzieci. Powodem, z pewnością była sama uroczystość, jak również niecodziennosc strojów, które mieli przywdziać tego dnia najmłodsi uczniowie.

Podczas ceremonii 9 pierwszoklasistów, w obecności dyrekcji szkoły, wychowawców oraz swoich najbliższych złożyło ślubowanie na sztandar szkoły. Następnie pani dyrektor dokonała aktu pasowania na ucznia, a wychowawczynie wręczyła pamiątkowe dyplomy.

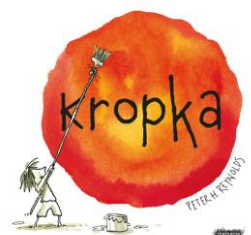
Podczas części artystycznej pierwszaki zaprezentowały swoje talenty wokalne, recytatorskie oraz taneczne, wzbudzając aplauz wśród zgromadzonej publiczności.

15 września obchodziliśmy Międzynarodowy

Dzień Kropki. Tego dnia nasze ubrania wypełnione były kolorowymi kropkami. Na zajęciach świetlicowych poznaliśmy genezę tego święta. Młodszy uczniowie obejrżeli uważnie film o tym jak to zwyczajna kropka zmieniła świat małej dziewczynki o imieniu Vashti. Historia ta uświadomiła przedszkolakom, że każdy z nas ma jakieś ukryte zdolności, talenty, które gdzieś tam drzemą głęboko i czekają na nasze odkrycie. Tak jak nasza bohaterka szukaliśmy naszych mocnych stron by podnieść własne poczucie wartości.

Tego dnia również dostrzegaliśmy kropki tam, gdzie wcześniej nikt na nie nie zwracał uwagi. Okazało się, że kropki towarzyszą nam w naszym codziennym życiu. Są w literce "i", kropkach biedronki, a nawet można nimi wykropkować mapę, a nawet buzię. Wspólnie z dziećmi ułożyliśmy też własną historię małej Kropki, a potem wymalowali kropkowe, fantastyczne obrazy.

*...On daje ci przepis na życie,
jak dobry fachowiec i znawca...*

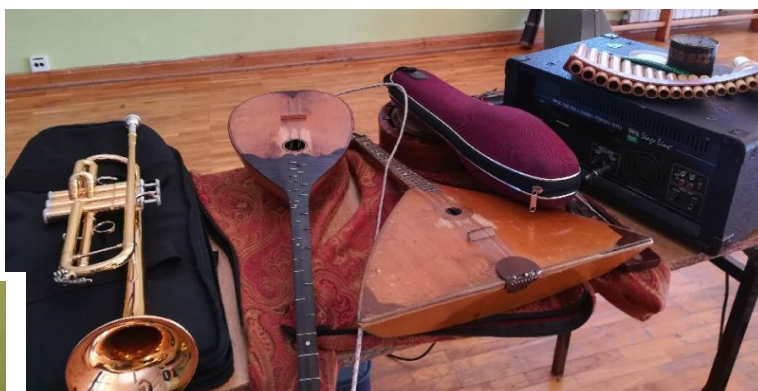
12 października w naszej szkole odbyła się akademia z okazji Dnia Nauczyciela. Uczniowie przygotowali część artystyczną oraz wręczyli pracownikom szkoły piękne kwiatki. Uroczysty apel zakończył taniec hiszpański w wykonaniu uczennic naszej szkoły.

KTO? Nasz nauczyciel

Żywa lekcja muzyki?

15 października do naszej szkoły przyjechał pan Roman Brochocki, aby pokazać nieznaną nam instrumenty muzyczne. W zabawny i ciekawy sposób prezentował swoje instrumenty, nikomu nie pozwolił się nudzić. To było ciekawe wydarzenie.

Dziękujemy z całego serca Panu Romanowi Brochockiemu za wspaniałą lekcję.

Ze świata przyrody

„Jeże”

Można hodować różne zwierzęta, np. koty, psy, rybki, świnki morskie, króliki, a ja z tatą mamy rodzinę jeży pigmejskich. Bysio, tak nazywa się tata jeż, Różyczka żona jeża. Różia jakiś czas temu została mamą. Jest to jej drugie potomstwo. Tym razem na świat trzy małe cudne maluszki, które jeszcze nie posiadają imion, ale są piękne, uspołecznione, o cudownym charakterze. Zapytacie pewnie dlaczego jeż? Bardzo chciałam mieć jakiegoś milusińskiego w domu, ale niestety mieszkam w bloku i musiałam wybrać takie zwierzę, które, jak będę w szkole, nie będzie za mną tęskniło. Oczywiście głównym argumentem mamy było, abym to ja mogła się nimi opiekować. Tata wymyślił, że będzie to hodowlany jeż pigmejski z Afryki, uważany za bardzo przyjacielskie zwierzę, które w dzień śpi, a budzi się zwykle po południu jak już jestem w domu. Te słodkie, milutkie i śliczniutkie stworzonka bardzo uzależniają i nie da się ich nie kochać. Nasze jeże są w różnych kolorach: Różyczka jest biało-kremowa, Bysio zaś ma ciemny nosek i oczka, a kolce w kolorach czarno-brązowo-szarym, brzusek natomiast ma biały. Mniejsze jeże są takie jak tatuś;) zwierzątka karmi się mieszanką suchej, dobrej jakości karmą od kotów. Można podawać jabłka, banany, obgotowane brokuły, marchew, ale wszystko zależy od jeży. Moje lubią tylko karmę i oczywiście do picia przegotowaną wodę. Największym przysmakiem są mączniki i drewnojady tak jak dla nas słodycze;) jeże uwielbiają się bawić. Razem z tatą zrobiliśmy terrarium, w którym nasze stworzenia przebywają. Mają tam swój domek, kołowrotek, na którym uwielbiają się kręcić, ale najbardziej lubią się bawić rolką papieru toaletowego. Noszą ją na głowie i tak spacerują. Wtedy są bardzo szczęśliwe. Co ciekawe, jeże uwielbiają się kąpać. Świetnie bawią się w wodzie, same wchodzą do wody by popływać i wychodzą gdy im się znudzi. Potrafią nawet pływać na plecach. Ostatnio jeże zawitały do mojej klasy 2 c. Chciałam razem z tatą pokazać je i zainteresować koleżanki i kolegów. Mimo że pora lekcji, czyli ósma rano to dla nich czas słodkiego snu, były wyjątkowo aktywne, sympatyczne i nie fukały. Myślę, że dzieciom bardzo podobały się te nietypowe stworzenia; głaskały je po igłach, zadawały tacie mnóstwo pytań, były bardzo zainteresowane życiem jeży. Zwierzętom także się podobało, widać że uwielbiają kontakt z dziećmi – w ogóle nie stroszyły kolców.

Z życia jeży

Każdy, kto spotyka jeża, może stwierdzić, że nie jest to zwierzę płochliwe. Wędruje wśród traw, liści i krzewów, zupełnie nie starając się ukryć swojej obecności. Jest tak **ufny w swoją kolczastą zbroję**, że przed nikim się nie kryje. Kiedy jednak zbliżymy się zbyt blisko i naruszymy jego strefę bezpieczeństwa, zwija się w ciasną kulę, strosząc przy tym swoje kolce. Kolce to nic innego jak przekształcone włosy, zbudowane podobnie jak one z kreatyny. **W ciągu życia jeż ma trzy pokolenia kolców.** Pierwsze – niemowlęce, są białe i całkiem miękkie, pojawiają się tuż po urodzeniu. Wykształciły się już wcześniej, ale są schowane pod skórą. Jest ich najczęściej około stu. Wraz z rozwojem i wzrostem oseska pojawia się drugie pokolenie kolców, są ciemniejsze i znacznie twardsze, wyrastają obok niemowlęcych. Kiedy język zaczyna dorastać i staje się coraz bardziej samodzielny pojawiają się już te dorosłe kolce, które na początku i tak są znacznie cieńsze i delikatne. **Dorosły jeż ma około 6–8 tys. kolców.** Ich liczba zależy od wieku (im starszy, tym więcej) i od gatunku, jeże europejskie mają ich więcej, ale cieńsze, a jeże wschodnie mają ich mniej, ale grubsze.

„Kącik czytelniczy”

Nudzisz się?

W rękę książkę weź!
Z nią wyruszysz w świat!

Więc ją szybko w rękę łap!

Książka Justyny Bednarek pod tytułem „Niesamowite przygody dziesięciu skarpetek”, opowiada o skarpetkach, które zapragnęły wolności. Zdradzę wam jedną przygodę, o skarpetce III, której znudziło się siedzenie w koszu i została politykiem. Jeśli jesteś ciekawy kim zostały pozostałe skarpetki, to wypożycz tą książkę, jest w bibliotece szkolnej, jest bardzo ciekawa i wciągająca, śmieszne ilustracje czynią książkę zabawną.

Poleca: Anita Niedźwiedziuk

UŚMIECHNIJ SIĘ

Na zakończenie roku szkolnego dyrektor zwraca się do uczniów

- Życzę wam przyjemnych wakacji, zdrowia i żebyście we wrześniu wrócili mądrzejsi
- Nawzajem – odpowiada młodzież.

Pani od polskiego wywołuje Jasia do odpowiedzi:

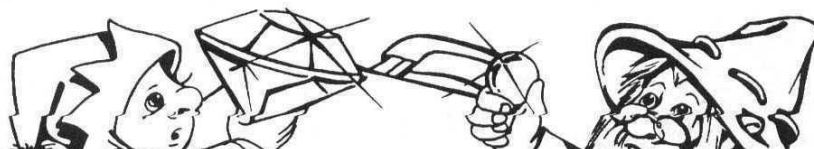
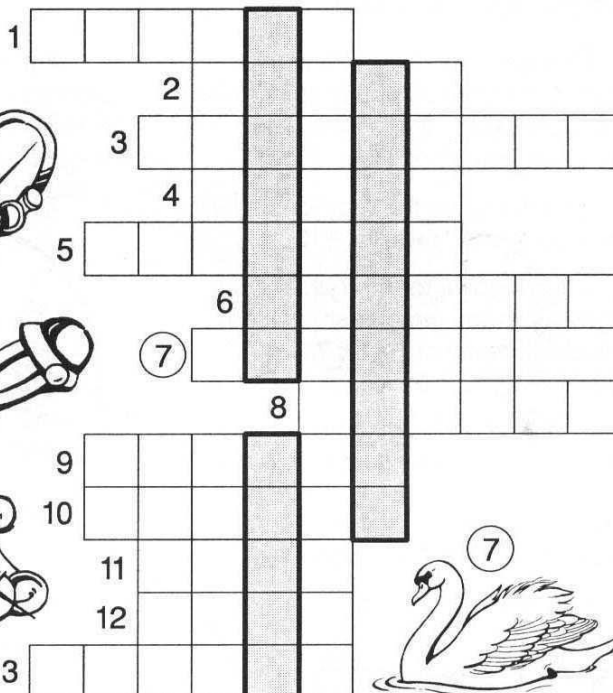
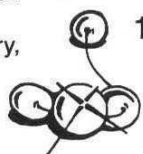
- Jasiu, podaj, proszę dwa zaimki.
- Kto? Ja?!
- Brawo Jasiu, piątka!

Przechwalają się dwaj wędkarze :

- wczoraj złowiłem metrowej długości szczupaka!
- A ja wyłowiłem zapaloną lampę naftową!
- to niemożliwe! Lampa nie może palić się wodzie !
- skróć szczupaka, to ja zgaszę lampę!

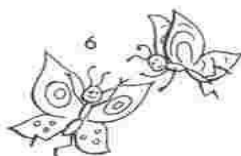
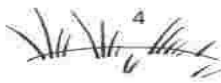
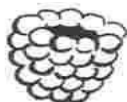
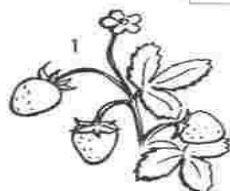
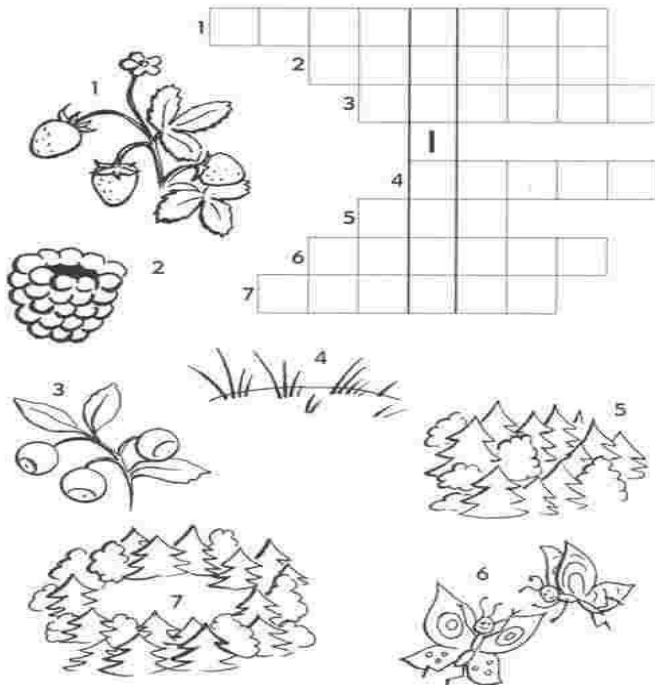
**Baw się,
przeczytaj,
pomyśl i
wpisz
rozwiązania**

1. Rosną w lesie – iglaste lub liściaste.
2. Wzgórek ze śniegu usypany przez wiatr.
3. Naczynie na sól.
4. Kupujemy go, gdy chcemy jechać autobusem lub pociągiem.
5. 60 minut.
6. Świeci w nocy.
8. Może być oznajmujące, pytające lub wykrzyknikowe.
9. Ostra przyprawa kuchenna.
10. Pieniądze w kształcie płaskich, metalowych krążków.
11. Samochód ma cztery, rower dwa.
12. Wielki gmach, w którym ludzie przechowują swoje pieniądze.
13. Przeciwnieństwo bogacza.

W LESIE

Chcesz dowiedzieć się, kto poszedł do lasu na spacer? Rozwiąż krzyżówkę, wpisując wyrazy, określające rysunki.

1. Pień martwego drzewa porastają mchy i...
2. Las ma cztery...
3. Tkają sieci między gałęziami drzewa i krzewów.
4. W tej warstwie lasu rosną młode drzewa i krzewy.
5. Na martwym drzewie rośnie ich najwięcej.

Redakcja gazetki: Krzysztof Niedźwiedziuk, Amelia Flis, Aleksandra Bobryk – uczniowie klasy VI.
Anita Niedźwiedziuk, Natalia Kiryluk, Dariusz Teodorczuk, Wojciech Grochowicz – uczniowie kl II

Opiekun Barbara Grzesiuk